

อุโบสถ

วัดหัวหนอง

ตั้งอยู่ในเวียงกุมกามด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือใกล้แม่น้ำปิงสายเก่า สภาพก่อนบูรณะเป็นเนินดินและสวนลำไย จากการขุดแต่งโดยกรมศิลปากรเมื่อ พ.ศ.๒๕๓๑ พบซุ้มประตูวิหาร มณฑป เจดีย์ และบ่อน้ำ ที่ฐานซุ้มประตูประดับลายปูนปั้นรูปหงส์และสัตว์รูปคล้ายกิเลนอยู่ในกรอบ ด้านนอกเป็นลายดอกไม้ ใบไม้ และลายดอกไม้ประจายแบบต่างๆ นอกจากนี้ที่องค์เจดีย์ทางทิศใต้ยังพบปูนปั้นรูปช้างหมอบครึ่งตัวซึ่งก่อปิดไว้แสดงว่ามีการบูรณะมาแล้วอย่างน้อยครั้งหนึ่ง และบริเวณใกล้วิหารพบชิ้นส่วนของศิลาจารึกอักษรฝักขาม จากหลักฐานต่างๆ แสดงให้เห็นว่าวัดนี้เป็นวัดสำคัญของเวียงกุมกาม และกษัตริย์ในราชวงศ์มังรายได้ทำนุบำรุงสืบต่อมา

วัดร้างแห่งนี้ชื่อเดิมไม่ปรากฏหลักฐาน แต่ปัจจุบันเรียกกันว่าวัดหัวหนองตามสภาพภูมิประเทศ

Wat Hua Nong

This monastery is located in the northeast of Wiang Kum Kam close to the former bed of the Mae Ping River. Before it was renovated, there were only earth mounds in a longan orchard. Excavations by the Fine Arts Department in 1988 revealed the bases of a gateway, wihan, a mondop, a stupa and also a well.

At the base of the gateway, there are stucco ornaments in the shape of a goose and an animal similar to a Kirin (dragon-headed creature). On the outside are designs of various stylized flowers and leaves. On the south side of the stupa are stucco sculptures of the front part of crouching elephants which at one time had been hidden away under masonry; this shows that the monastery was rebuilt at least once. Pieces of a stone inscription in Fak Kham letters were found close to the wihan. All this indicates that it was an important monastery in Wiang Kum Kam and that the kings of the Mang Rai dynasty (1260-1578) successively renovated it.

The former name of this deserted monastery is unknown but at present it is called Wat Hua Nong, "head-of-the-pond Monastery" a name that describes its location.

